

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 1. октобар 2012. године

Предмет бр. 149/09

Урош БАРАЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 1. октобра 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 1. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 13. јануара 2010, 30. новембра 2010. и 5. септембра 2012. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Одговор жалиоца примљен је телефонским путем 27. децембра 2010. и 5. септембра 2012. године.
3. Дана 27. маја 2011. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 13. септембра 2011. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Брат жалиоца. г. Томислав Бараћ, патио је од болести која је захтевала редовну дијализу. Због непостојања одговарајуће медицинске установе у Митровици, г. Томислав Бараћ је 11. јуна 1999. године пребачен у Клиничко-болнички центар у Приштини.
5. Жалилац наводи да, након што је г. Томислав Бараћ пребачен у Приштину и после повлачења српских војних јединица, он није могао да ступи у контакт са болничким особљем како би проверио стање свог брата.
6. Дана 13. јула 1999. године, жалилац је сазнао да је његов брат преминуо 2. јула 1999. године. Жалилац сматра да је до смрти г. Томислава Бараћа дошло због тога што није добијао дијализу која му је била неопходна. Међутим, напомиње се да жалилац никада није предочио своју сумњу било ком судском или полицијском органу.
7. Жалилац даље напомиње да је 15. јула 1999. године, уз асистенцију КФОР-а, отишао у Клиничко-болнички центар у Приштини, где му је брат преминуо, како би преузео умрлицу и добио обавештење о томе где је сахрањен. Према информацијама које је тада добио, г. Томислав Бараћ је сахрањен 8. јула 1999. године. Међутим, жалилац није успео да пронађе гроб свог брата.
8. Због тога је г. Хранислав Бараћ, други брат г. Томислава Бараћа, послао писмо КФОР-у у Лепосавићу, у коме тражи њихову помоћ у проналажењу посмртних остатака свог брата. Исто писмо је послато и француској жандармерији у Лепосавићу, УНМИК-у, ОЕБС-у, Црвеном крсту у Лепосавићу, Црвеном крсту у Митровици, полицији УНМИК-а у Лепосавићу, Црвеном крсту у Београду, Одбору за људска права у Београду и другим организацијама. Једини одговор је стигао од ОЕБС-а, и у њему је г. Хранислав Бараћ обавештен да је г. Томислав Бараћ сахрањен на гробљу Драгодан у Приштини.
9. Г. Хранислав Бараћ је накнадно сазнао да је на гробљу Драгодан у Приштини извршена ексхумација око 20 тела и да су она послата на ДНК анализу. Дана 25. јануара 2006. године, УНМИК-ова Канцеларија за нестала лица и судску медицину (КНЛСМ) издала је потврду о идентификацији, у којој је наведено да је узрок смрти „природна смрт“ (плућна болест). Дана 4. априла 2006. године, КНЛСМ је породици Бараћ вратио посмртне остатке г. Томислава Бараћа.

III. ЖАЛБА

10. Жалилац се, у суштини, жали на пропуст УНМИК-а да ваљано истражи околности у вези са смрћу његовог брата и да га обавести о локацији гроба његовог брата, што је код њега довело до душевног бола и патње.
11. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права свог брата на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног или понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Наводно кршење члана 2 ЕКЉП

13. Жалилац се жали, у суштини, на недостатак адекватне истраге у вези са околностима везаним за смрт г. Томислава Бараћа.
14. У својим примедбама, СПГС не оспорава прихватљивост жалбе у вези са обавезама према члану 2 ЕКЉП.
15. Комисија упућује на судску праксу Европског суда за људска права (ЕСЉП) у којој су предвиђене обавезе сходно члану 2 у оба случаја у којима је надлежни орган дужан да спроведе истрагу у вези са смрћу под сумњивим околностима и када смрт није изазвана намерно. У оба случаја, дужност спровођења истраге почиње тек онда када органи буду обавештени о предмету (нпр. ЕСЉП (Велико веће), предмет *Силих против Словеније*, бр. 71463/01, § 157; ЕСЉП (Велико веће), *Калвели и Киљо*, бр. 32967/96 § 51; ЕСЉП (Велико веће), *Во против Француске*, бр. 53924/00 § 91).
16. Међутим, Комисија напомиње да ниједна информација коју је жалилац доставио не показује да је икада поднео жалбу релевантним органима УНМИК-а у вези са својим сумњама у погледу околности везаних за смрт његовог брата. Комисија због тога сматра да, под околностима из овог предмета, УНМИК није имао обавезу да спроведе ефикасну истрагу у вези са смрћу г. Томислава Бараћа према члану 2 ЕКЉП.
17. Из тога следи да је овај део жалбе очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и стога је неприхватљив.

Наводно кршење члана 3 ЕКЉП

18. Жалилац се такође жали на душевну бол и патњу које је накнадно претрпео због нестанка посмртних остатака свог брата.
19. У својим коментарима СПГС тврди да жалилац не наводи да је претрпео душевну патњу и бол нити да је био жртва нечовечног и понижавајућег поступања због нестанка и смрти свог брата. Међутим, наводи се да су душевни бол и патња резултат наводне повреде људских права коју је претрпео г. Томислав Бараћ. То није довољно за наводно кршење људских права од стране УНМИК-а на основу пропуста да се реагује на тражење информација од стране чланова породице. Због тога је овај део жалбе неприхватљив као очигледно неоснован.
20. Међутим, поставља се питање да ли је жалба уложена на време. У члану 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 наводи се да Комисија „сме да се бави предметом ... само у року од шест месеци од дана доношења коначне одлуке“. По правилу, период од шест месеци почиње од дана доношења коначне одлуке у процесу којим се исцрпљују домаћи правни лекови. Међутим, тамо где је из исхода јасно да жалиоцу није доступан никакав правни лек, период почиње од датума поступака или мера

које су предмет жалбе, или од датума сазнања о том поступку или његовом ефекту на жалиоца или штети која му је учињена (ЕСЈП (Велико веће), *Варнава и остали против Турске*, бр. 16064/90 и остали, пресуда од 18. септембра 2009, § 157). Тамо где се жалба односи на континуирану ситуацију, која је дошла до завршетка, период ограничења од шест месеци почиње да тече од датума када је та ситуација завршена.

21. Комисија напомиње да су, након ексхумације и идентификације, посмртни остаци г. Томислава Бараћа предати породици 4. априла 2006. године. Временски рок од шест месеци би почео да тече у том тренутку.
22. Жалба је уложена Комисији 1. априла 2009. године, односно скоро две и по године након истека рока од шест месеци.
23. Комисија не изражава ни најмању сумњу у то да су нестанак и смрт брата нанели дубоку патњу жалиоцу. Међутим, Комисија мора да закључи да овај део жалбе лежи ван временског ограничења предвиђеног чланом 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући